

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

5. An Ordinariis deficientibus parocho & aliis sacerdotibus, poßit
substituere parochum necdum sacerdotem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Dices. Assistere celebrationi matrimonii est actus parochi, ut parochus est: Parochi autem officio non possunt huiusmodi sacerdotes fungi: Ergo,

R^e. Negando quod assumitur, videlicet assistere celebrationi matrimonii esse actum parochi in quantum est parochus, quasi inibi iurisdictionem aliquam exercens, sed in quantum testis est matrimonii, ut statim diximus.

Q V Æ S T I O V.

An Ordinarius deficientibus Parocho & aliis saerdotibus, possit substituere parochum necdum ordinatum?

Quæstionis explicatio.

PRæsupponit quæstio quod verum est, aliquem parochum fieri posse, qui necdum sit sacerdos, ut si necdum sit elapsus annus ab aseccutione parochialisbeneficii, quo tempore non teneri promoueri ad ordinem sacerdotalem de iure (a) certum est: *a de elect. c. licet canon.* vel si ratione studii dispenset Episcopus, ne *c. cum ex eo, lib. 6.* intra certum tempus ad sacerdotium promoueatur, quod etiam de iure (b) conceditur. *b locis supra citatis.* Huius occasione quæritur, an nullo alio

alio assistente celebrationi matrimoniorū tempore pestis ordinarius poterit substitu-
re pastorem necdum sacerdotem?

Responso.

P Robabile est (*a*) posse: Primo, quia Cō-
cilium Tridentinum disiunctive postu-
lat præsentiam parochi, aut alterius qui sa-
cerdos sit: ad veritatem autem disiunctive
sufficit alteram partem verificari; ergo sa-
tisfit Concilio, si parochus non sacerdos,
vel alius sacerdos de eius licentia intersit.
Secundo, quia mens Concilii fuit, vt adef-
fet matrimonio præter alios testes persona
ecclesiastica fidedigna: Itaque adefesse volu-
it illam, quæ vel parochiali vel sacerdotali
dignitate polleret. Confirmatur, quia cum
res hæc grauissima sit, & ad matrimonii va-
lorem necessaria, verisimile est, si Concili-
um voluisse qualitatem sacerdotalem pa-
rochi inesse, quod eam expressisset, sicut in
assistente ex parochi licentia expressit. Cō-
firmatur 2. Quia cum Concilium vndecies
mentionem faciat parochi in eadem ma-
teria, nunquam sacerdotii meminit, nisi cū
assistere matrimonio permittitur alteri quā
proprio parocco: Ergo signum manife-
stum est non exigere hanc qualitatem in
parocco.

Hh 3 Con-

a c. *Omnis, nico dicatur neminem posse confiteri alieno fine licentia proprii sacerdotis: nec lice-*
pænit. remiss. b *Clement. re, religiosos (b) ministrare Eucharistiā abs-*
de privileg. que licetia Pbri parochialis, & absolutionē
c *Nuper, de (c) excommunicationis non reseruante pos-*
sent. excom. se impendi à proprio sacerdote. Nihilomi-
d *Palud. in nus hæc omnia (d) Doctores dicunt posse*
4 dist. 17 q. 3 intelligi de parocho, qui necdum sit sacer-
Zuar. dis. 72. dos, numirum ut ille possit dare licentiam
sect. 3. & alij conficiendi & ministrandi Eucharistiā, &
ipsem et absoluere ab excommunicatione:
Si ergo, cum textus iuris canonici expresse
qualitatis sacerdotii meminerint, declará-
tur pie non exigi in parocho eam qualita-
tem, ut ipse prædictas licentias concedat à
fortiori, cum Tridentinum eius qualitatis
non meminerit, dicendum est, eam hic non
desiderari.

e *apud Melius) secundum Iurisperitos (e) est relativa,*
noch. li 1. de & repetit præcedentem qualitatem illius,
arbitriis, q. 80. n. 122. cuius est persona expressa.

f. *Dictionem (alius) sepe improprie po-*
ni, nec semper referre eandem qualitatem,
sed quandoque significare dissimilitudinē,
prout ratio subiectæ materiæ suadet, &
pro-

probatur ex illo Matthæi & Marci, vbi de Christo Saluatore aiunt: *Cum eo crucifixi sunt alij duo latrones*, quod & hic conringit, quia parochus non sacerdos potest exercere omnia parochi munia, quæ potestate ordinis non indigent: ergo etiam præsentiam exhibere.

Dices 2. Parochus non sacerdos assistens matrimonio exponit periculo veritatem sacramenti, quod est mortale, non secus ac utri forma aut materia incerta in sacramentis, iuxta opinionem probabilem, relictis certis sine necessitate: ergo, &c.

Respondetur, nos versari hic in casu necessitatis, quo alius sacerdos qui assistat haberi nequit, quo casu licet utri materia vel forma probabili, quando alia haberi non potest, vt superioribus capitibus ostendimus.

Hh 4 QVÆ